

متن پرسش

استاد گرامی سلام: دختر ۱۷ ساله ام نماز را ترک کرده و این کار روی سایر کارهایش مثل حجاب، احترام به پدر و مادر، کمک در کارهای منزل و ... هم اثر گذاشته. باهاش که صحبت می کنیم به آیه «لا اکراه فی الدین» اشاره می کند و می گوید کاری به من نداشته باشید. متاسفانه تا حالا لای قرآن رو باز نکرده، ولی فقط همین آیه رو یاد گرفته. والا من خودم هم گیج شده ام از طرفی خداوند می فرماید اهلت را به نماز امر کن از طرفی می فرماید هدایت فقط دست خداست و تو هر کس را بخواهی نمی توانی هدایت کنی و بر کسی سیطره نداری. از طرفی داستان پسر حضرت نوح (ص) را که می خوانیم کلا ناامید می شویم ما کجا و نوح پیامبر کجا؟ متاسفانه آموزش و پرورش هم مشخص نیست در خصوص پرورش بچه ها در طی این همه سال چکار کرده که حتی اطلاعات دینیشون هم ضعیفه چه برسه به اینکه ایمانشون قوی باشه. تابستان هرچه اصرار کردم یکی از کتابهای اولیه سیر مطالعاتی شما را بخونه قبول نکرد. بهش می گم اگه با خدا آشتی کنی من خیالم از هر نظر راحت میشه که سعادت مند میشی میگه من با خدا آشتیم ولی نماز نمی خونم. راهنمایی بفرمایید چه برخوردی با هاش داشته باشم؟ کاری که فعلا دارم انجام میدم توسل به اسم هادی و خیرالحافظین حضرت حق است. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! بد نیست به ادامه همان آیه ای که خداوند فرمود: «لا إكراه في الدين» توجه کنند که می فرماید: «فَدَّ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ» بدین معنا که مسیر تعالی و مسیر سرگردانی را خداوند برای بشر روشن کرده است تا هرکس خودش انتخاب کند مسیری که مسیر سعادت است. ولی بداند که «لا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» خداوند تکلیفی را بر جان انسانها تحمیل نکرده، مگر آن که مطابق ظرفیت آنها و طلبی که جان آنها داشته است، آن تکالیف را به میان آورده است. غفلت از آن وسعت، موجب احساس خلأ و نوعی نیست انگاری و نیهیلیسم می شود. ۲. بالاخره خود آن فرد باید با حفظ آزادی اش، حضوری را انتخاب کند که جواب ابعاد متعالی او باشد و گرنه خودش با خودش درگیر می شود. موفق باشید